

tælle før og imod og forklare, om der er nogle steder, hvor vores ekstreme netværk af lovgivning i Danmark gør, at vi et eller andet sted har en eller anden mærkelig lov, som kræver, at § 3, stk. 2, litra g, bliver lavet om. Men hvis der er et flertal i Folketinget for dagsordenen, er der også et flertal for at lave en sådan lovændring.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det bliver også meget kort, for jeg kan i det hele henholde mig til, hvad hr. Kim Behnke netop har sagt.

Det, vi oplever her, er jo et ynkeligt forsøg på at krybe i dækning og væk fra en debat, som man ikke tør stå ved.

Sandheden er jo, sådan som det også er blevet dokumenteret i debatten, så langt den har strakt sig indtil nu, og som det fremgår klart af begge ministres besvarelser, at der ikke sker noget på dette område. Fra alle sider, fra eksperter, fra erhvervsorganisationerne, fra Kvindeligt Arbejderforbund, fra betydningsfulde kredse i Socialdemokratiet, peger man på, at vi skal nytænke, at vi skal turde gå nye veje.

Det, vi så forsøger her, er at give et bud på, hvordan vi kan sætte fokus på dette emne sagligt uden alle disse populistiske eller ideologiske undertoner, som måske historisk har præget denne debat. Hvordan kan vi sætte fokus på denne debat? Og så stikker hr. Klaus Hækkerup som den første hovedet i busken.

Når man så spørger til konkrete eksempler på, hvor det er blevet dyrere, skal man til broderlandet Sverige. Hvad er det for nogle danske eksempler? Mig bekendt diskuterer vi her, hvordan vi ønsker at indrette det danske samfund. Det er den opgave, som er givet Folketinget, og lad os nu lige få løst den først, før vi går over Sundet.

Hvad er det for nogle konkrete danske eksempler, hr. Klaus Hækkerup kan fremdrage på, at det er blevet dyrere at gøre sig den anstrengelse at spørge andre, hvad de skal have for at løse den opgave, man indtil nu har løst i eget regi? Jeg kender ingen eksempler – ingen eksempler! Og hvis det endelig skulle ske, at man lægger et bud ud og får nogle dyre priser ind, ja, så beslutter man sig da bare for at fastholde opgaven i eget regi. Det er vel logik og helt i overensstemmelse med de principper, hr. Klaus Hækkerup også selv har været inde på tidligere i debatten.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Lars Løkke Rasmussen spørger, om der er eksempler på, at det er blevet dyrere at udføre opgaven.

Ja, man må jo sige, at da det lykkedes Scandinaavian Service Partners at vinde licitationen om madleverancen på Rigshospitalet, kom de jo ind ved et underbud, og det var åbenbart så meget under prisen, at firmaet slet ikke kunne klare det til den pris og måtte opgive at vedstå resultatet af licitationen.

Jeg kan se, at hr. Lars Løkke Rasmussen bladrer i den redegørelse, ministeriet har lavet. Det står helt fint beskrevet i redegørelsen, præcis hvordan det forløb, og det er selvfølgelig et tegn på, at man fra det private firma er kommet med et underbud. Og omkostningerne ved derefter hurtigt at skulle overtage opgaven og løse den hviler alene på det offentlige.

Lad mig spørge hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Kim Behnke, som er så ivrige på det her område, og som de siger, at vi skal lave en aftale med kommunerne om at øge udliciteringen: Hvad er der overhovedet i dag, der forhindrer kommunerne i at øge udliciteringen, hvis de vil? Hvad forhindrer de kommuner, hvor der er absolut Venstre flertal, i at øge udliciteringen? Hvad forhindrer Farum Kommune i det? Hvad er det egentlig, der står i vejen for, at man kan gøre det? Ja, jeg spørger bare. Det ville da være rart at vide, hvad det er, vi skal aftale med kommunerne at de skal have lov til, som de ikke allerede må i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det var dog det dårligst valgte eksempel, som hr. Klaus Hækkerup kunne komme i tanke om. Det er jo netop ikke et eksempel på, hvordan det er blevet dyrere. Det er et eksempel på, hvordan en privat virksomhed har givet et bud, som lå markant under de tidligere produktionsomkostninger.

Det er rigtigt, at som tingene forløb, blev det ikke konkret det firma, der udførte opgaven. Men hvad skete der så? Der skete jo præcis det, som hr. Klaus Hækkerup har stået og prist i sin egen ordførertale, at i den proces havde medarbejderne på Rigshospitalet selv afgivet et tilbud, som lå under de omkostninger, der var på Rigshospitalet, før man udbød opgaven. Da det private firma faldt fra, henvendte direktionen sig til medarbejderne, og medarbejderne blev for-